

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum 25.5.2011

Skupina divadla DHNP

Vaše jméno Lukáš Kubina

Demografické údaje o respondentovi

Věk 20

Pohlaví žena

Studium VŠ

Povolání

Poznámky

Přepis rozhovoru

Jakým způsobem trávíš volný čas? Byl bych rád, kdybys zašla i do detajlů.

Tento semestr moc volného času nemám, protože mám vždycky přednášky naplácný různě během dne. Takže jednu na devátou, truhou na dvanáctou a potom někdy ve čtyři odpoledne. A vzhledem k tomu, že bydlím na vesnici, tak právě svůj volný čas mezi těma přednáškama nejčastěji trávím tak, že si sednu do školní knihovny, když potřebuju psát seminárky a něco tam dělám a nebo si jdu sednout do kavárny a lelkuju tam a piju víno nebo kafe. Já jsem taková celkově hodně líná, takže furt vasedávám po kavárnách. To je moje největší kultura a asi i nejoblíbenější – pěkný kavárny. A jinak po večerech se často scházím s kamarádama. Občas se snažím tahat je do kina, takový ty který vím, že to baví. Ráda chodím do Artu a pak ráda do toho divadla a víceméně chodím jenom sem teda.

A do kina chodíš na jaký filmy?

Teďka třeba mám koupenou na tento rok permanentku na ten studenstký cyklus filmů, to je každý měsíc jeden film. Takže na takovýhle filmy chodím do kina. Když chci vidět nějaký americký film, tak si ho většinou stáhnou, protože nerada chodím do Špalku. Nemám to tam moc ráda, protože tam každé žvejká ten popkorn a tak. A takový ty filmy na který jdu do kina tak chci podpořit právě tím, že si ten lístek zaplatím.

A co třeba výtvarný umění?

Jo.. Jako na výstavy občas... Ale dost málo. Ale ráda mám třeba Vanieck galerii z Brna a určitě moderní umění mám ráda.

A co kavárny? Co se Ti líbí na kavárně, jaký se Ti tady líbí?

Jo, tak nejčastěji chodím do Pod obrazů, protože to mám právě blízko k fakultě. Pak ráda do Podnebí, to je taky blízko. Spolek, Trojka, tady tahle hospůdka.. Jo, ještě Dager je skvělejš.

A to divadlo má jakou roli v tvém kulturním vyžití?

To má roly takovou, že.. Já nevím, já tady k tomu mám takovej vztah, že mě ty hr vždycky hrozně unesou, tak já sem chodím vždycky když fakt mám třeba špatnou a chci si jí zlepšit tím, že uvidím..Mě to tady, tohle divadlo nikdy nezklamalo, takže já sem fakt vždycky chodím abych si fakt zvedla náladu a pak si sem jdu vždycky sednout po té hře s nějakou tou kamarádkou nebo s nějakým kamarádem se kterým sem du. To se mi na tom tak líbí no. Že mám ráda hrozně ty herce co tady hrajou a ráda tady trávím...

A konkrétně třeba?

Konkrétně který herce? Hrozně mám ráda pana Zatloukala, pana Hausera... Holendu mám ráda. Mikluše.. Vrbková je skvělá..

A byla bys třeba schopná popsat čím tě...

Nevím, mně přijdou že ty hry umí hrozně prožít a.. Já jsem strašně nekritická, já to nedokážu prostě nějak odborně posoudit, ale přijdou mi hrozně sympatičtí všichni. Jako takový osobnosti prostě dobrý brněnský... a... Jako třeba pana Zatloukala, toho teďka znám tak přes tátu trošku, jako že on mě s ním seznámil, a tak. A já mám i ráda to, že právě třeba když tady sedíš v tý hospodě, tak že je můžeš pozdravit a tak a pak jim třeba můžeš i říct že se ti to líbilo a udělalo ti to radost a tak.

Takže třeba když jdeš po tom představení sem do tý hospody, tak i jakoby vyhledáváš trošku kontakt.

Tak moc nevyhledávám, ale tak už jsem párkrát... Tak třeba s tím panem Zatloukalem, se kterým se zase znám od jinud, tak jenom spíš sním, že sem mu přišla říct, že se mi to líbilo. Co sem vyhledala kontakt, tak bylo že teďka na tí žurnalistice sme právě měli psár do jednoho předmětu dva články o talentech brněnských nebo talentech působících v Brně, tak jsem psala o autorovy jedné té hry právě toho cyklu Jirka Kniha hledá autora a vlastně díky tomu jsem potom šla dvakrát na tu jeho hru, na generálku a pak ještě teda na tu premiéru, a natáčela jsem to, tu hru, takže tak pak se mě právě třeba, jak jsem se seznámila tady s dramaturgem, panem Oščatkou, seznámila jsem se s producentem Bernáškem a tak, takže to bylo takový příjemný, že se mě vždycky ptali: „jooo, jak se ti to video povedlo“ a tak, že jsou tady všichni takový přátelští. Jak mám ráda tu atmosféru tady.

A když už jsme u toho, tak jak se Ti třeba líbí ta dramaturgie toho divadla? Co říkáš na jejich

dramaturgický plán?

Mě se to líbí, mě přijde že dělají zajímavý projekty, že vymýšlí dobrý věci právě. Třeba ten projekt Jirka Kniha hledá autora, to mě přijde hodně dobrý, že se snaží podpořit něco, co asi není nijak moc výtěžný, ale že i přesto podporují mladý autory, který prostě vůbec nejsou známý, nikoho to třeba nemá vůbec potenciál nalákat do toho divadla a přitom to divadlo je ta asi i oblíbený, že fakt na tom nakonec jsou ti lidi, ne.. A nebo se mě třeba strašně moc líbilo, že hráli těch Sto roků kobry, tu tetralogii vlastně od Dostojevského – já taky miluju Dostojevského, takže to byla další věc, která mě strašně bavila. Stejně tak ta Perverze v Čechách byla úplně výborná.. To se mně taky líbí, že to není je o těch hrách, ale je třeba po Láskách jedné plavovlásky koncert Meteorů z Prahy a tak.. Že to dokážou ozvláštnit, že to není jenom divadlo, vyloženě jenom ty hry, ale že udělají i další takovou zábavu.

Takže se účastníš i takových akcí, co jsou mimo divadlo?

Jo! Právě teďka jsem byla naposledy na tom jejich koncertu, na tom Meteoru z Prahy. Vlastně když jsem tu byla na tom To léto, tak tady potom taky byl zase koncert, tak jsem tu taky zase seděla o ještě o dvě hodiny dýl. A teď se chystám určitě na tu Noc kejklířů, kde bude na Zelňáku zase hrát ten Meteor. A Slavnost masek taky... Prostě tady ty všechny věci, to určitě mě zajímá. To se mi líbí.

A když je tady třeba ten Kabinet Havel a jiné diskuzní pořady...

Jo, tak toho jsem se nezúčastnila, to ne.

A když se vrátíme k těm hercům, sleduješ třeba ještě jejich působení i mimo divadlo? Teda jako mimo Husu na provázku, mám na mysli v jiných divadlech.

No, ne teda nějak cíleně, že bych vyhledávala zrovna ty herce, ale je pravda, že zase sem viděla nějaký filmy a to Nejlepší z Čechů, kde vlastně hrajou ti herci. A to se mi zas líbilo teda. To jsem si zas našla možná i částečně kvůli těm hercům. Já nevím, jak jsem na to přišla. Ty Muže v říji vím, že mi doporučila kamarádka, tím jsem objevila i toho režiséra, kterýho si nemůžu zrovna vzpomenout na jméno. Ale právě po těch Mužích v říji, kvůli tomu, že se mně líbili, tak hned druhý film od něj byl ten Nejlepší z Čechů, tak na to jsem právě teda šla do Špalíčku a to právě pro to abych podpořila, že tam hrajou něco českýho.

A jak se Ti líbilo to jejich působení v těch filmech?

No, moc se mi to líbilo. Líbily se mi ty jejich role. Ten Vyorálek jako ten kameraman v tom Největší z Čechů byl úplně skvělej, Takovej vtipnej - ochlasta. A dobrý no, líbilo...

Tys teda říkala, že do jiných divadel v Brně moc nechodíš.

Moc ne, no.. Občas.. Na gymplu to byly takový ty školní představení třeba se seminářem literatury a tak. To jsme byli přímo v Městským na něčem, nevím čem, Krvavá svatba asi nebo tak. A jinak sama jsem naposled byla ještě s kamarádkou a její rodinou, že mě tak vytáhla a že měli lístek navíc a že ho potřebovali uplatnit, tak jsem šla na Marry Poppins, taky do Městskýho. A ani nevím, kdy jsem třeba byla naposled v Macháčkově, ale to si pamatuju spíš z dětství, že babičky mě braly do Macháčkova a do Janáčkova. A tak taky se mě to líbilo, ale... Nevím proč mě to láká tak k té Huse.. Možná že mě tu přijde něco možná takovýho alternativnějšího, nevím..

A myslíš, že bys dokázala nějaký způsobem popsat jak se liší obecnost třeba Městského divadla a právě Husy?

Já nevím.. Tak do toho Městskýho....

Co to je za typ lidí... Jestli se to podle Tebe nějakým způsobem liší.

Mě přijde, že sem chodí větší intelektuálové. Že to je víc takový vyprofilovaný, že to je na těch.. Třeba takový ti... noo.. Nevím, v čem je to poznat. Asi v oblečení možná aj, nebo já nevím... Prostě že je to vidět, že buď jsou tady takový ti příroďáci nebo pak je tady hodně studentů třeba.. Ale to zase taky není pravda. Jakože vždycky i tady je spousta i starých lidí. Nevím, nevím, takový nějakí.. V tom městským jsou prostě asi tak nějak jakože všichni nijak nevyhraněný publikum, to je taková věc... Tam hrajou věci, který se líbí asi každému a tady sem chodí lidi, který jsou mi nějak sympatičtí, který...

A vybíráš si představení na který sem chodíš nebo sem chodíš úplně na všechno?

Vybírám si... A taky si vybírám samozřejmě podle toho na co mám zrovna čas, ale já jsem tu byla snad skoro na všem. Třeb jsem nebyla na Shakespyré a to mě docela právě mrzí. Ale to je tím, že

mě to právě nevycházelo právě tím, protože já jak jsem měla ten semestr teďka takovej hektickej, tak jsem tady nebyla snad dva měsíce na ničem a teď jsem jak jsem dodělala všechny ty nejhorší seminárky, tak teďka jdu zase skoro každé týden na něco. Že si to tak naháním než skončí sezona.

A o tom na co jdeš, vyhledáváš si třeba nějaký informace?

Jo, dívám se hlavně na to kolik to stojí, jestli tady bude potom nějaká akce třeba nějaký koncert nebo já nevím, raut nebo tak.. Ale není to teda prvotní podle čeho bych se rozhodovala, to ne. Jenom třeba co o tom potom říct kamarádům. A koukám se kdo v tom hraje, protože ráda vidím ty svoje oblíbený a pak samozřejmě o čem to je, no... Pokud nevím, že to má být od Dostojevského a nevím o čem to je, tak samozřejmě si čtu ten obsah.

Takže chodíš s kamarádama do divadla?

Jo.

A seš taková ta co řekne, že se jde do divadla nebo...

Jo, většinou.. Většinou jsem ta co někoho na to navnadí.

A když bys třeba popsala ten den, když jdeš do divadla nebo třeba večer jak probíhá. Jestli to třeba pro Tebe má nějaký specifika.

Hrozně se na to už předem vždycky těším. Třeba už dva dny před tím jsem taková „jojojo, půjdu do divadla!“ A pak to probíhá tak, že jsem tady třeba o hodinu dřív, dáme si pivo nebo víno, pak tady udělám rezervačku po představení, pak jdeme do toho divadla, no a o přestávce na cigáro na dvůr, to mám taky fakt ráda, ten dvůr. A po představení semka tak na hodinu na dvě, podle toho, jak brzo to skončí a pak musím jet autobusem v jedenáct domů, protože bydlím na vesnici a tak.. A nebo když jedu autem, tak si to tak neužiju, protože si nedám to víno.. Ale jako ne, že by mi to vadilo zase tak moc, ale jo...

Takže jsi odněkud z vesnice.

Jo, z Troubska. Tam bydlíme s našima. Ale právě už plánuju, že bych se od příštího semestru nastěhovala někam do centra, abych to už nemusela takhle řešit, akorát jsem se chtěla asimilovat na tu vejšku ten první rok a teďka už vím, že bych teda mohla no.

No a když jsi zmiňovala to domácí zázemí, když jsi byla malá, chodili jste do divadla?

No chodili. Asi... No, jedna babička s dědou mě brávali často teda na koncerty vážné hudby, protože ti milujou právě vážnou hudbu, to mě brávali do toho Janáčkova a nebo na konzervatoř na takový ty studentský a absolventský. A druhá babička mě zase právě brala na balety a na nějaký ty operety právě do toho Macháčkova divadla. A maminka s tátou ti mě moc nebrali. Ale maminka je učitelka, ta mě brávala právě na takový ty školní představení, když šla její třída a jsem třeba zrovna nemusela do školy nebo tak.. Třeba do toho sálu toho sálu Bakaly. A táta mě bral až teďka později. Než jsem sem začla tahat ty kamarády, kvůli tomu, že mně to přišla větší sranda, že pak jdem na to víno a tak.. Táta mě semka bral na volňásky, který třeba dostával od některých herců, protože k němu chodí asi čtyři herci od tud jako do ordinace. A oni mu občas dají jako poděkování nějaké lísek. Tak to brával vždycky mě nebo mámu, ale pak jsem ho vždycky ukecela aby nebral mámu, ale mě. Takže to on mě sem na to nalákal někdy kolem těch šestnácti.

A vzpomněla by sis jaký první dojem to tady na Tebe udělalo?

No, poprvé jsem tady byla na Idiotovi, právě s tátou a to bylo super. To tady hrál právě ještě Liška, to jsem viděla Lišku v tom Idiotovi a seděla jsem v první řadě a on ležel podemnou a měl epileptický záchvat, hrál, že má epileptický záchvat a to vím, že se mě právě strašně líbilo.

A byla bys třeba schopná popsat co to je, to co na Tebe působí? Nemusí to být třeba zrovna v tomhle, ale obecně.

Já si myslím, že to je třeba aj tím, že oni tady hrajou tak, že nejsou na podiu, ale že hrajou přímo hnedka u toho publika nebo třeba i prochází tím publikem a to mi přejde taky dobrý, že je to takový kontaktní to divadlo.

Všimáš si režisérů, když jdeš na nějakou inscenaci? Víš, kdo ji režíroval?

No, to moc ne. Já poznám akorát že Morávek to režíruje, občas. Pak ještě Mikuláška znám a jinak moc režisérů ne, bohužel.

Takže sis nikdy nevšimla jejich..

Jako jejich rukopisu nebo tak? To ne. Jako na to se fakt zapomínám koukat kdo to režíroval. Víam,

že sem jednu hru viděla od Pitínského a tam to bylo poznat, že to bylo takový jiný. To bylo takový hrozně smutný, ta hra.

Mohla by si mi popsat nějaký nejsilnější zážitek, na který si teď zrovna vzpomeneš, z divadla?
Nevím, možná ten Idiot byl takovej fakt zajímavěj pro mě.

Třeba něco konkrétního v tom Idiotovi?

No, ten epileptický záchvat. A jinak... Teď jsem byla na Mistrovi a Markétce a tam se mi líbil ten závěr, kde vzplane ten byt a jak je takový to vyvrcholení. Tak to vím, že mi běhal mráz po zádech, že se mi to dost líbilo. Ale já mám takových zážitků hodně, já jsem taková, že se vždycky do všeho tak vžiju debilně nebo já nevím... Já si to vždycky tak jako užívám ty...

A máš tady nějakou špatnou zážitek, jako že bys zažila něco, co úplně není to, co bys čekala?

Ne špatnej, ale třeba mě přijde, že jsem moc nepochopila hru Cirkus Havel. Že to bylo na mě takový moc jako... To nemělo v podstatě žádnou děj, žejo, jenom nějaký scény, který mi v podstatě vůbec nedávali smysl, ale to mělo dobrou efekt estetický a výtvarnej, ale z téhle hry jsem odcházela a říkala jsem si, že moc fakt nevím o čem to mělo být. A tak ono to asi moc o ničem být nemělo, žejo, to mělo být takový to absurdní drama prostě, ale tak opravdu to bylo absurdní, to se jim povedlo, že z toho jsem odcházela opravdu taková zmatená.

A všimla sis třeba reakcí publika na to?

To ne, to byl totiž zrovna večer, že jsem musela hnedka odejít, takže sem tady nějak nevysedávala nebo tak. Jenom jsme se na tom shodly s tou kamarádkou, že na to měla stejnej názor. Jako že se jí to líbilo, ale že taky říkala, že to bylo takový zmatený, prostě vůbec neuměla na to říct právě jako nějakou názor.

A ujinejch představení si toho třeba někdy všimneš, té reakce okolí?

Mě přijde, že tady právě ti diváci reagují hrozně nadšeně většinou. A přijde mě, že skoro na každým představení potkávám pár, který je tady většinou a tak mě přijde, že právě ta Husa má fakt svoje vyhraněný obecnost, který prostě má ty jejich věci rádo. Že prostě...

A znáš to divadlo i z toho historického kontextu? Přece jen mělo tu svoji slavnou éru v osmdesátých letech.

Já vím. Já jsem o tom dělala seminárku na gymplu ve čtvrtáku. Mě právě tohle divadlo tak baví. Já se k němu snažím vracet v různých věcech, když mám nějakou úkol ve škole, který by se na to dal napasovat, tak to na to většinou napasovávám, protože se o tom ráda něco dozvím. Tak jo, vnímám to no... Že tady začínalo spousta slavných herců třeba, že tady právě bylo plno významných lidí, kteří třeba pomohli revoluci, žejo, a tak.. Určitě, určitě to vnímám i takhle, no... V tom to je mi to sympatický právě.

My jsme se spojili přes facebook, takže i třeba sleduješ jejich weby a tak?

Jo, jo... Na facebooku, to já tak dělám, že mám všechny v podstatě místa, který ráda navštěvuju nebo který jsem třeba jednou navštívila a líbí se mi, takže si to dávám, ty jejich stránky do těch oblíbených, protože mě pak se hrozně líbí, že ti tam právě chodí ty různé pozvánky na ty různé akce a že se tím o spoustě věcí fakt dozvídám. Třeba ze Skleněnky se mi líbí, že mi pořád posílají různá upozornění, že tam má být nějak koncert nebo třeba tam teď byl bazar s gramofonovými deskama, to se mi taky hrozně líbilo a na tom jsem právě nebyla. Ale tak jako že se mi to líbí, že si o tom alespoň můžu číst a že si dávám furt jakože „účastním se“ na strašně moc věcí aby mi to tam pak naskočilo až to bude, abych na to nezapomněla a tak. A třeba pak jdu možná na jednu desetinu z těch věcí, ale jsem ráda, že o tom takhle můžu vědět furt. Používám facebook dost, no.

A čteš třeba někdy recenze k těm inscenacím?

Ne, ne jsem nečetla. Ale vím, že tam teď naházeli k Huse nějakou recenzi, právě k tomu projektu Jirka Kniha hledá autora a vzhledem k tomu, že jsem psala právě o tom autorovi Toho léta tu práci, tak to mám teda určitě v plánu, že jak budu mít chvíli čas, že si určitě přečtu tu recenzi od nějakého odborného kritika, co na to teda říká. Ale já recenze právě nečtu proto, že mě často třeba hodně naštvě, že když se mi něco hodně líbí, tak mě pak štve, když to někdo zkritizuje. Stejně tak mě štve, že táta je takovej hodně kritický, že když prostě deme na nějakou film a já jsem z něho úplně nadšená a on potom po cestě domů říká, no tak toto se mi nelíbilo, tohle bylo divný a tak, tak vždycky zuřím, že mě kazí ten dojem a tu euforii z toho a tak. Takže já si ráda udržuju takový to

svoje nadšení nekritický.

Takže ta kritika Ti kritika kazí dojem?

Přesně tak. Mě to prostě štve, že někomu se to nelíbilo. Jaktó, že mě se to líbilo a někomu ne?!

A jsi schopná třeba diskutovat o tom?

Jsem schopná, ale na základě nějakých hodně iracionálních argumentů. Na takových těch emociálních víc asi.

Takže když tady sedíte potom v té hospodě, tak rozebíráte to, co jste viděli?

Jo. A právě proto беру nejčastěji do divadla jednu kamarádku, furt dokola, se kterou vím, že ta diskuze proběhne stylem „jo, jo, jo, tahle scéna ta byla ale úplně úžasná a ten herec jak to tam zahrál“ a tak... Jako takový slepice.

Já se teda kdyžtak ještě zeptám, jestli máš pocit, že se tohle divadlo nějak snaží profilovat vůči společnosti? Jako by, jakým způsobem se profiluje?

Na mě asi působí jako takový divadlo, jako... Který je trošku asi pro takový alternativní lidi třeba, který aj právě všechny ty hry, který třeba má aj od těch klasiků, že je vždycky zpracuje tak nějak po svém. Že do to ho dá tu nějakou svou osobnost, těch svých herců právě a asi i určitě těch režisérů a tak. A já nevím no, na mě působí prostě.. Stejně tak jako s koncertama, že ráda jdu do malýho klubu, že tam prostě je to tam takový domácí. Tak tohle divadlo je taky takový, že je pro málo lidí...

A jakou hudbu třeba posloucháš?

Poslouchám úplně všechno. Podle nálady. Teda zas úplně všechno ne, ale třeba in-bee rock a elektronický rock, normální rock, pak právě mám ráda i elektronickou hudbu jako takovou, nevím, jestli třeba znáš Kenet Backer se to jmenuje a nevím, jestli je to jméno kapely nebo jednoho chlapa a tak to je takový instrumentální elektronický cosi. A tak fakt podle nálady. Já jdu i třeba někdy aj na diskotéku s kamarádkama. Třeba jednou za dva měsíce, když nevím, jdem třeba něco oslavit, někdo má narozeniny nebo tak něco. A mě to taky baví, já třeba ráda tančím, takže já si tam zatančím i na nějaký ty diskotékový hrozný písničky a prostě doma si to pak nepustím, ale na té diskotéce mně to vůbec nevádí ta hudba. A tak. A poslouchám starý věci, poslouchám nový věci... Já nevím, já vždycky něco uslyším třeba v televizi a... Jednak teda poslouchám to rakouský rádio FM4 a pak poslouchám BouTV, třeba, to je právě ta televize, že když umývám nádobí nebo tak, tak si to vždycky pouštím a já tam třeba vždycky slyším nějakou písničku a jdu se kouknout co je to za interpreta a pak si to často stáhnu nebo jakože, jo... Já tak všechno poslouchám krátce a pak zase potřebuju něco... Jsme taková, že to hltám tu hudbu.

A třeba když je v televizi divadlo, tak to sleduješ?

To ne, to jsem sledovala jen jednou, teďka v zimě, takový to, s Domutilem... Sluha dvou pánů. A to bylo náhodou. Ale jinak inscenace v televizi určitě nevyhledávám. Ale zase když už se na něco v televizi koukám, tak na takový ty debilní filmy, takový ty romantický komedie, jako Bridget Jonesová a tak. To máme se ségrou rády, když to hrajou třeba v sobotu večer a sem doma, tak to si k tomu lehnu a úplně se vyžíváme v takových blbostech prostě...

No a když třeba koliduje divadlo s nějakou jinou akcí, tak preferuješ co?

Nevím, asi kdyby třeba... Jako z kulturních akcí mi přijde, že není nic moc, co by se mi s tím tak křížilo, že by se nedalo vybrat. Třeba v kině můžeš jít další den. Možná koncert nějaký. Určitě kdyby byl třeba koncert RadioHeat tady v Brně, tak bych určitě šla radši na ně než na Husu, tam je zase pravděpodobný, že to zopakují zase v té Huse nebo tak. Tak asi těm hudebním koncertům bych dala přednost, kdyby to bylo něco hodně dobrýho. Ale jinak si myslím, že kdybych nešla do divadla v ty dny, kdy můžu, protože vím, že budu mít volnej víkend, tak proč bych nešla, tak vím, že když bych nešla sem, tak pravděpodobně bych si šla sednout někde jen tak do hospody s někým. A to mě přijde mnohem lepší utratit peníze za divadlo než to prochlastat.

Jakým způsobem hodnotíš působení Jirky Knihy a Jelínka a tady takových jejich hravých věcí vůči těm velkým věcím, co se dějou na na velkých scéně?

Jo, mě se to hrozně líbí. Já jsem třeba nebyla na ničem z takových těch Jirka Kniha hledá partnera a jako jak diváci nebo on snad si vybíral, kdo se k němu hodí nejvíc do těch komedií, tak to jsem vůbec na ničem nebyla z toho ani jsem třeba teď to Dva plus jedna, právě s tím Daleckým to

myslím dělá, tak ani to. Uvažovala jsem, že bych na to šla, ale nakonec právě jdu na Baladu pro banditu. Tak to jsem zvolila něco, co asi bude...

Takže preferuješ spíš to, co se dělá na té velké scéně.

Asi jo. Ale to je tím, že jsem delší dobu neměla na to čas sem chodit a taky je to tím, že prostě mám taky nějaký omezený rozpočet, žejo, takže já nevím... Ale ten Jirka Kniha, já zase vím, že má ten ComedyExpres a na tom jsem taky ještě nebyla, ale hrozně na to chci a vždycky sleduju ty videa, co vždycky hází z těch jednotlivým představení, jak právě taky vždycky na facebooku to postnou nějaký to svoje video, tak to se na to koukám, úplně. A vždycky mě to tak rozesměje. To mě fakt baví, ty jejich skeče, ty improvizací věci, tak tohle zase sleduju a to si myslím, že je dobrá věc. Sice nevím, jestli to vymyslel přímo on, ale každopádně je jeden z těch účinkujících a to je fakt podle mě povedený.

A Jelínka sleduješ takhle?

Jelínek vůbec nevím, kdo je.

To je ten co dělal, no Shakespyré jsi říkala, žes neviděla, ale on dělal takový ty hravý věci, loutkářský, právě s Jirkou Knihou.

Jo, tak to jsem mimo, úplně. To je blbý no, ale Jelínka fakt neznám. Vůbec netuším.

To nic. A jak jsi zmiňovala ty lístky, přijde Ti to tady finančně adekvátní?

No, tak asi i jo, Samozřejmě, že bych byla radši, kdyby to bylo levnější, prostě, ale.. Třeba žejo, když jdu do Artu za 80,-, tak je to pro mě mnohem únosnější než když, mám dát dvakrát tolik za to divadlo. Ale chápu, že to potřebujou asi no. Teď když jsem mluvila s tím Osčátkou, tak právě říkal, že to divadlo je začarovaný kruh,, že právě jsme mluvili o tom projektu Jirka Kniha hledá autora a že právě by rádi podpořili ty mladý autory ještě víc, ale že to právě nejde, protože taky v Česku na to právě lidi moc nechodí, že o to jako není tak velkej zájem, takže je to hrozně pro... Že to nevydělává, no. A takže to chápu. A taky zas, dám to za to.. Mohlo by to být levnější, protože já jsem studentka a já bych sem chodila častěj kdyby to stálo míň, ale prostě беру to.

Takže, průměrně sem chodíš jak často?

To záleží na tom... Já to mám hrozně tak nárokový, že sem dva měsíce nejdu vůbec, ale třeba teďka jsem jdu třeba 5x za měsíc a pak bude 27.5 ten festival, pak v lednu jsem tu byla dvakrát, takže tu budu hodně, ale průměrně tak dejme tomu, že tak jednou za měsíc.

A i když si na to teď neměla čas, sledovala jsi aj tak co se tady třeba hraje?

To mě se právě ukazuje na to facebooku, takže tam jsem to sledovala.

Je jí 20

Studuje žurnalistiku a psychologii na FSS